Proletari din toate țările, uniți vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

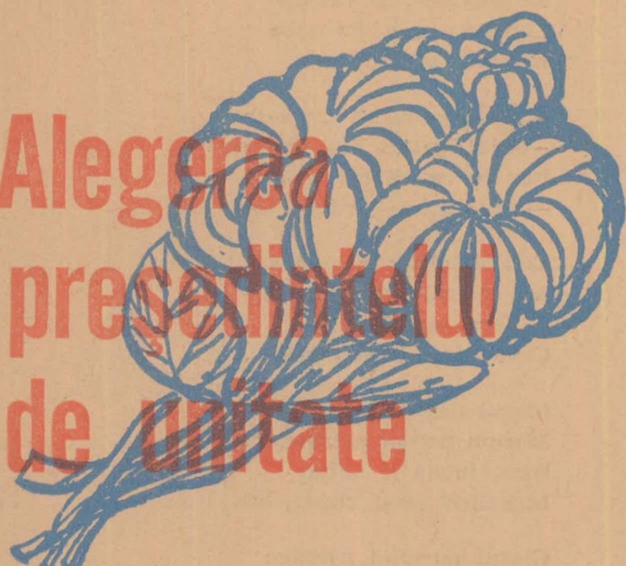
SÎNT GATA ÎNTOTDEAUNA

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XV nr. 44 (932) * miercuri 30 oct. 1963 * 8 pag. 30 bani

Moment solemn: Gui Marilena a fost realeasă președintă de unitate

Alegerea președintelui de unitate

In jurul focului de tabără

E toamnă, e frig și plouă. Tocmai bine să stai și să-ți depeni amintirile! Un foc de tabără, da, la asta s-au gîndit pionierii unității de la Școala de 8 ani nr. 7 din Oradea. Ce-i drept, focul lor nu-i chiar adevărat. Au așezat în mijlocul sălii vreascuri ,între ele au pus două becuri pe care le-au învelit în hîrtie roșie și cînd au introdus ștekărul în priză totul era întocmai ca în realitate.

Se aude sunetul goarnei, răpăitul tobelor. Se dau rapoartele și copiii se așază apoi în jurul originalului lor foc de tabără.

— Acum, le spune președinta unității, vom porni la drum.

Cu jurnalul unității în mînă, ea îi conduce pe pionieri într-o călătorie lungă și minunată.

Sînt în pădure. Urmărind busola, Ciucă Petru se îndreaptă spre inima pădurii. Ceilalți, după el. O altă grupă cercetează flora, alta însemnă pe harta, întocmită chiar de ei, izvoarele termale. După acest concurs, fac un popas la monumentul eroilor romîni căzuți în războiul antihitlerist. Tovarășa instructoare le povestește despre aceste lupte. Florile culese din pădure, pionierii le depun la monument. Un semn de recunoștință.

Călătoria continuă. La invitația lor, în școală sosește o muncitoare fruntașă. Se discută despre învățătură ca îndatorire patriotică a fiecărui școlar. Gui Marilena, Gyemanth Andrei, Rațiu Ioan stau în primele rînduri, dar Ciucioiu Traian și Badea Cornel se trag mai la spate; nu le vine la socoteală că într-un detașament în care majoritatea pionierilor învață bine, tocmai ei sînt aceia care nu sînt la înălțime. Și aceasta pentru că nu au ascultat de sfaturile colegilor date în adunările de grupă. Dacă ar fi învățat așa cum s-a discutat, astăzi ar fi stat cu fruntea sus.

Drumul nu se oprește aici. Pionierii au împînzit străzile orașului. Merg din poartă în poartă colectînd fier vechi. Pe drum tocmai trece o coloană de tractoare. Copiii sînt mîndri că tractoriștii îi văd la treabă. Poate unul din aceste tractoare e din fierul vechi strîns de ei! Numai detașamentul nr. 1 a predat 1 500 de kg.

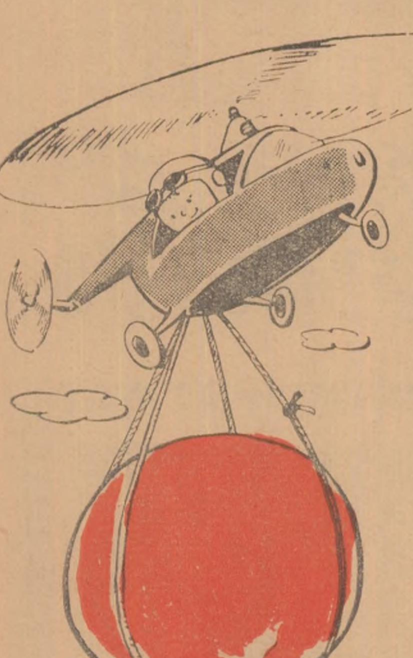
Acum iată-ne la Săcuieni. Ce se întîmplă aici? Numai văzînd mingea care ca un zvîrlecuș aleargă într-o parte și-n alta a terenului și te lămurești. E dublă întîlnire cu pionierii sportivi din Săcuieni. Mai întîi fetele joacă handbal, apoi băieții fotbal. Gol — gol — gol! Astăzi, echipa fetelor joacă mai bine ca oricînd. Apără onoarea școlii. Băieții noștri au pierdut jocul, cu toate că Francisc a apărat de minune. Dar cu o floare nu se face primăvară! Au învățat cel puțin că numai cînd practici un joc colectiv, obții victoria.

Dacă îi vom însoți mai departe pe pionierii noștri vom afla că ei au fost și-au vizitat unele fabrici și uzine, au mers pe ogoarele gospodăriilor colective, s-au întîlnit cu diferiți tovarăși muncitori, ingineri și tehnicieni, au poposit pentru cîteva ore pe scena care găzduia concursul cultural-artistic...

A fost o călătorie frumoasă, dar care nu a durat decît 30 de minute, adică atît cît a durat citirea jurnalului unității și completările aduse de copii. Pionierii stau tot așa, liniștiți, în jurul focului de tabără și discută. Nu sar scîntei, nu trosnesc vreascurile uscate, nu se simte mirosul de rășină, dar nu-i nimic. Pentru ei „focul" parcă-i adevărat. Pun la cale acum activitatea din acest trimestru. S-au gîndit mult și cine să le fie președinte. Și cînd instructoarea superioară pune la vot propunerea unui pionier ca tot Gui Marilena să fie președintă de unitate și în acest an școlar, cu toții ridică mîna: de acord! Pe urmă, știți cu toții ce a urmat. Dansatorii, recitatorii, soliștii și chiar un grup de gimnaste au dat un frumos program artistic. Era doar o zi de sărbătoare în unitate!

GETA COSTIN

ACOLO, UNDE PIONIERII AU ÎNTÎLNIT TOAMNA

Toamna asta abia își mai duce în spate belșugul de roade. Porumbul, floarea-soarelui, roșiile, strugurii cîntăresc greu.

Și pionierii din diferitele colțuri ale țării s-au hotărît s-o ajute. Au salutat diminețile răcoroase și au pornit în întîmpinarea ei pe tarlalele întinse ale gospodăriilor colective.

Pionierii din raionul Rîmnicul Vîlcea au găsit-o în comuna Mihăești în lanurile de porumb ale G.A.C. „Octombrie Roșu". Rîndurile cîndva drepte ale porumbilor se aplecaseră sub povara de știuleți. Acum, alături de colectiviști, copiii se minunează de bogăția toamnei adunînd-o în grămezi. În cîteva zile au strîns 10 000 kg de porumb.

„Au întîmpinat-o și pionierii din comuna Romanu, raionul Brăila! Ei au cules 2 000 kg de porumb".

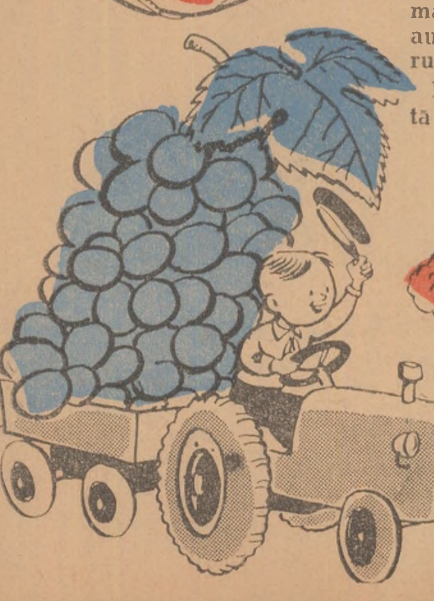
Dar toamna își așteaptă culegătorii nu numai în lanurile de porumb, ci și în grădinile de zarzavat.

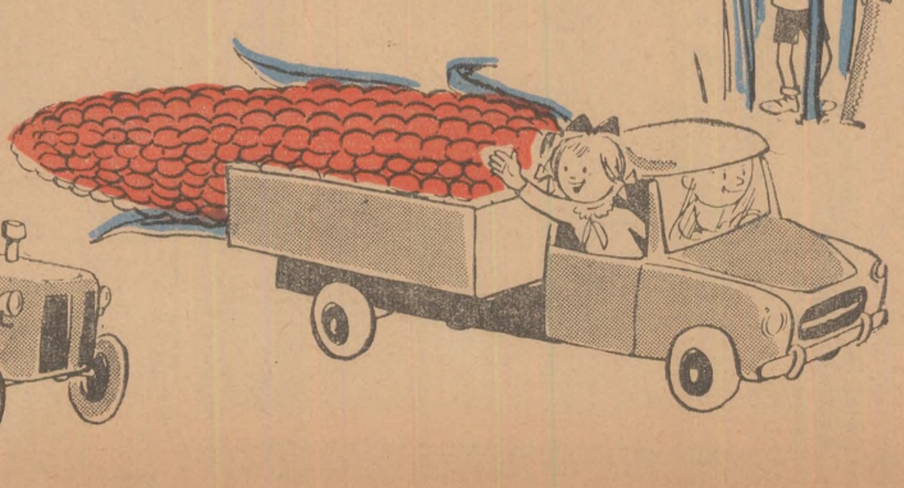
Mîinile mici ale copiilor de la Școala de 8 ani din cartierul Bădălan, raionul Galați, alături de colectiviști, au cules cu grijă în lădițe aproape 4 630 kg de roșii. Și pionierii de la Școala de 8 ani din satul Scărișoara Nouă, raionul Marghita au întîlnit toamna, dar, de data aceasta în vie. I-au strîns ciorchinii mari, cu boabe aurii, în peste 2 500 de kg atenți așa cum își string cărțile și caietele după fiecare zi de învățătură.

Peste tot, acolo unde pionierii au întîlnit toamna, fără să stea pe gînduri i-au dat bucuroși o mînă de ajutor.

(După corespondențele pionierilor: Baroni Vasile, Bubanovici Luiza, Vasile Atena, Ungureanu Constantin, Ioan Aurelia și Vița Ionel).

Citiți în pag. 4-5:
„1 000 km IN RAID"

Ședința Consiliului de Stat al R. P. Romîne

Consiliul de Stat a ratificat Tratatul de la Moscova

La 25 octombrie a.c. a avut loc la Palatul Republicii ședința Consiliului de Stat al R.P. Romîne.

Au luat parte tovarășii: Gheorghe Gheorghiu-Dej, președintele Consiliului de Stat, Ion Gheorghe Maurer, Ștefan Voitec și Avram Bunaciu, vicepreședinți ai Consiliului de Stat, Grigore Geamănu, secretarul Consiliului de Stat, Anton Breitenhofer, Ion Creangă, Constantin Daicoviciu, Martin Isac, Athanase Joja, Roman Moldovan, Mihail Ralea, Ludovic Takacs, Iacob Teclu și Vasile Vîlcu, membri ai Consiliului de Stat.

La ședința Consiliului au luat parte, de asemenea, generalul de armată Leontin Sălăjan, ministrul forțelor armate, George Macovescu, adjunct al ministrului afacerilor externe. și generalul locotenent Ion Ioniță, adjunct al ministrului forțelor armate.

Consiliul a ratificat Tratatul de la Moscova privitor la interzicerea experiențelor cu arma nucleară în atmosferă, în Cosmos și sub apă, semnat de Guvernul R.P. Romîne la 8 august a.c.

Consiliul, examinînd apoi unele propuneri referitoare la imbunătățirea activității Consiliului de Miniștri, a numit pe tovarășii Gogu Rădulescu și Constantin Tuzu în funcția de vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri și a adoptat decretele pentru reorganizarea Ministerului Metalurgiei și Construcțiilor de Mașini, prin înființarea Ministerului Industriei Metalurgice și a Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini, și pentru numirea tovarășilor Ion Marinescu în funcția de ministru al industriei metalurgice. Gheorghe Rădoi în funcția de ministru al industriei construcțiilor de mașini și Victor Ionescu în funcția de ministru al comerțului exterior.

În continuare, au fost adoptate mai multe decrete privind rezolvarea unor probleme de stat și obștești. Printre acestea figurează decretul pentru extinderea reducerii serviciului militar în termen la 2 ani pentru toate armele.

Consiliul a mai aprobat o serie de acte normative prin care au fost afectate terenurile necesare construirii sau extinderii a numeroase obiective industriale, economice și social-culturale, printre care uzinele hidroelectrice Buhuși, Racova, Gîrleni și Bacău I, centrala hidroelectrica Bacău II, fabrica de ciment și var de la Bîrsești (Tg. Jiu), uzina de aluminiu de la Slatina, combinatul de celuloză și hîrtie din orașul Dej, fabrica de oxigen Suceava, fabrica de pîine, de mare capacitate, din București, fabrica de bere de la Mărgineni Bacău etc.; modernizarea de noi tronsoane pe drumurile naționale Suceava—Siret, Timișoara — Moravița-Frontieră, Caransebeș — Hațeg, Orșova — Caransebeș, Petroșeni — Hațeg. Simeria, Ilia — Arad, Brașov — Sighișoara, Vaslui — Iași, Caracal — Rm. Vîlcea, Sovata — Odorhei etc.; construirea unor drumuri forestiere în lungime de peste 200 km, construirea a 514 blocuri pentru locuințe în diferite orașe din țară, cu aproximativ 34 550 apartamente, din care 80 blocuri cu 9 785 apartamente în București, precum și numeroase alte obiective culturale, sociale și sanitare, printre care noi școli totalizînd 268 săli de clasă, noi cămine studențești cu peste 1 000 locuri, hoteluri, restaurante, cantine, cinematografe, cămine culturale, policlinici, dispensare medicale, băi publice, alimentări cu apă potabilă, complexul de ateliere pentru invalizi (Brașov) etc.

Consiliul a rezolvat apoi lucrările curente.

MULȚUMIRE

Amîndoi pe prispa casei
Stau cu pletele albite
Și își încălzesc la soare
Oasele îmbătrînite.

Dar deodată poarta-n lături
Se deschise. Și văzură
Camionul cum întoarce
Încărcat în bătătură.

— Gata podul și hambarul?
—Apoi, gata-i, mă nepoate!
Dar cu ce vă ostenirăți?
— Ia, uncheșe, cu de toate!...

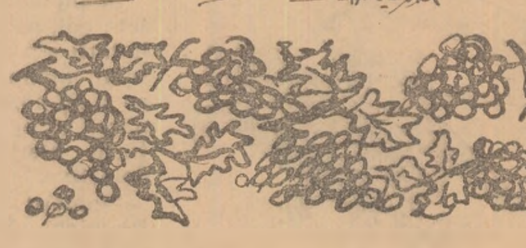
Trei voinici descarcă sacii,
Iar șoferul grijuliu:
— Iaca, moșule, aicea
Ceva vin... ceva rachiu....

Moșul rîde. Baba pune
Masa-n prispa bătrînească,
După inimă și datini
Musafirii să-și cinstească.

Glasul moșului s-aude:
„Dragii mei, mult nu vorbesc.
Colectivei noastre, pentru
Pensie, îi mulțumesc".

N. BULGARU

UN RĂSPUNS PE SĂPTĂMÎNĂ

TIMPUL LIBER

Fiecare om are lada lui de zestre tixită cu de toate. Natura l-a dăruit cu sumedenie de însușiri și talente. E nevoie numai să le descopere el însuși, să le scoată la lumină, să le îngrijească și să le îmbogățească prin munca sa.

Cîte minuni știe să facă omul și cîte altele va mai face cu trecerea timpului! Fără capăt e puterea sa de a crea noi și noi frumuseți pentru viață, de a descoperi noi drumuri în toate ramurile științei, tehnicii, artei.

Dar ca să urci în viață treaptă cu treaptă, folosind din plin zestrea ce ți-a dat-o natura, e necesar ca încă din primii ani, pe lîngă învățămintele școlii, să-ți agonisești și dragostea pentru diferite îndeletniciri frumoase și folositoare. Un ajutor mare în această privință îl dau casele de pionieri prin cercurile pionierești.

Zilele acestea am primit o scrisoare din Cîmpulung-Moldovenesc. Desfăcînd plicul, am descoperit și o fotografie: pioniera Brînzei Doina, în timpul unei repetiții la cercul „Teatru de păpuși". Ea ține în mîna dreaptă un moșuleț caraghios, cu ochii rotunzi și negri ca două picături de tuș, cu plete lungi, cărunte și mustață groasă, albă, șugubeață. Nasul, mai mare hazul, pare o păllăgică roșie. Portul, în schimb, seamănă leit cu îmbrăcămintea țăranilor munteni din partea locului.

Pioniera Brînzei Doina iubește teatrul de păpuși. Ea povestește în scrisoarea ei cum a luat ființă și cît de mult s-a dezvoltat în curs de trei ani cercul lor. Avînd ajutorul unor actori de la Botoșani și îndrumați cu atenție de tovarășa profesoară Romaș V., pionierii au reușit să dea multe spectacole cu diferite piese pentru copii. Astfel micul lor teatru a devenit cunoscut și iubit de toți elevii din oraș și din împrejurimi.

Mulțumesc, dragă Doinița, pentru scrisoare și fotografie. Îți doresc și de acum înainte mult succes în arta păpușerească. După cum vezi, corespondența ta mi-a slujit ca prilej să-i îndemn pe toți pionierii și elevii spre folosirea rodnică a orelor libere. Desigur și joaca e necesară, și sportul e binevenit, și vizitarea muzeelor sau plimbările în natură sînt pline de frumusețe și învățăminte. Nenumărate sînt posibilitățile de a-ți spori cunoștințele și de a-ți desfăta sufletul.

Dar activitatea în cercurile pionierești e una din cele mai rodnice. Acolo găsești condiții prielnice și ajutor tovărășesc pentru însușirea multor îndeletniciri interesante și pentru cultivarea talentului tău.

Dragii mei prieteni, cînd aveți timp liber, nu vi-l risipiți în zadar. Sînt atîtea lucruri frumoase pe lume încît e păcat de fiecare ceas pierdut aiurea și trăit fără rost. Timpul trece înainte și nu se mai întoarce niciodată. Trebuie — cum spuneam la început — să vă cunoașteți zestrea, s-o îngrijiți, să o sporiți neîncetat. Doar știți și voi cît de multe așteaptă patria de la pionierii de astăzi.

Mîine să răspundeți cu cinste acestor așteptări!

EUGEN FRUNZĂ

PENTRU VOI COPII

Am poposit zilele trecute printre muncitorii de la fabrica de confecții și tricotaje „București". Și ei se gîndesc la voi, lucrează pentru voi. Bunăoară, pentru acest sezon rece, muncitorii de aici au creat zeci de modele de confecții trainice, călduroase, elegante, și mai frumoase decît cele de anul trecut cum sînt rochițele din stofă, închise cu nasturi în față, rochițele din catifea cu guler din mătase și broderie, paltonașele cu glugă și guler de urson, ciorapii-pantaloni din fire supraelastice. Și asta încă nu-i totul. Tovarășa ingineră Odette Mihăescu, de la serviciul tehnic al întreprinderii ne-a spus că în anul ce vine se vor lucra cca 500 de modele de confecții pentru voi. Iar paltonașele cu eșarfă și paltonașele cu blană artificială, ce vor intra curînd în producție, speră să vă satisfacă toate gusturile.

...Într-un alt colț al Bucureștiului, pe o stradută liniștită se află întreprinderea de încălțăminte „Carmen".

— Ce noutăți aveți pentru cei mici? am întrebat.

— Avem multe și... plăcute, ne-a răspuns tovarășa ingineră Olga Toma, șefa serviciului tehnic. În afară de faptul că am îmbunătățit mult calitatea produselor noastre, pentru sezonul rece am creat și un nou sortiment de încălțăminte pentru copii, mai trainică, mai rezistentă, mai flexibilă, cu talpă din cauciuc extradur. În curînd, copiii vor găsi în magazine 13 modele de încălțăminte din noul sortiment.

Încă un model nou de paltonaș, modern, elegant va lua drumul magazinelor. Creatorii lui, muncitorii Obrete Elisabeta și Popescu Ion, au toate motivele să fie mulțumiți.

Înainte de a ajunge la cumpărători, ghetuțele sînt supuse unui minuțios examen de către controlorii de calitate Zima Luxa și Ștefan Pîrvan.

MĂRTURII

Nu-i greu, cu mintea și imaginația bogată de copil, să ți-l închipui pe micul Ivănucă. Mai ales atunci cînd cel care-ți vorbește despre el l-a cunoscut atît de bine. „Ne-am trezit cu el într-o bună zi în compania noastră, spune tovarășul colonel Nicolae Tăutu. Drept să vă spun nu prea aveam timp să-l întrebăm de unde vine, care-i sînt părinții...".

Amintirile se deapănă una după alta. Și, în timp ce tovarășul colonel vorbește despre luptele împotriva fasciștilor, despre eroismul soldaților, despre eliberarea Careiului, numele lui Ivănucă revine mereu pe buzele fostului luptător. Faptele de curaj ale băiatului de 13—14 ani n-au putut fi uitate deși au trecut 19 ani...

„De peste tot, eram înconjurați de nemți. Nu mai aveam nici muniții. Trebuia să comunicăm cu regimentul. Doi cercetași încercaseră, dar nu se mai întorseseră. Ivănucă nu-și mai găsea astîmpăr și ne tot rugă să încerce și el. Dar cum să-l lăsăm sub ploaia de gloanțe? Era așa de plăpînd! Cînd l-am văzut însă că-i atît de hotărît, am luat toate măsurile posibile pentru a-i ușura sarcina și l-am lăsat să plece. Toată compania aștepta cu încordare...".

Ivănucă s-a întors victorios. Au urmat apoi alte și alte încercări. Și tot mai mîndru era micul băiat de victoriile lui. Dar, s-a întîmplat că, pe malul rîului Bistra, soldatul Toader Libanuc să fie grav rănit. Ivănucă îl iubea tare mult pe acest soldat și fără să mai aștepte încuviințarea a intrat și el sub răpăitul de gloanțe să-l aducă pe rănit în companie. A fost ultima lui dovadă de curaj. Mitraliera îndreptată spre el i-a luat ultima suflare.

Imaginea lui Ivănucă se întregește tot mai mult în mintea copiilor veniți la Palatul pionierilor din Capitală să se întîlnească cu tovarășul colonel, cu prilejul Zilei Forțelor Armate ale Republicii Populare Romîne. Ei află multe lucruri despre luptele grele date pentru eliberarea patriei de sub jugul fascist, despre prietenia și ajutorul trupelor sovietice.

Acum patria noastră i mîndră și bogată. Oamenii își construiesc eliberați de orice asuprire, fericirea sub conducerea înțeleaptă a partidului. Dar toate cuceririle de pînă acum trebuie apărate. Și lucrul acesta îl face cu strășnicie armata populară. Exemple de eroism ale grănicerilor sînt multe. Unele sînt împărtășite și copiilor. Și iarăși în timp ce tovarășul colonel Tăutu își deapănă firul amintirilor, gîndurile lor zboară, pline de recunoștință, către cel care apără fericirea, care le apără copilăria lor fără griji.

ELENA MĂNESCU

Prezențe romînești peste hotare

■ La Roma, în cadrul „Zilelor filmului romînesc" a avut loc recent o seară de gală, la care au fost prezentate filmul „Codin" și documentarul „Nuntă în țara Oașului". Seara de gală s-a bucurat de un remarcabil succes.

■ Editura sovietică „Detghiz" a publicat de curînd o culegere de povestiri pentru copii. Ea cuprinde lucrări semnate de O. Pancu-Iași, Mihai Stoian, Titel Constantinescu, și este intitulată „Ce spun culorile".

■ Peste 300 de saloane internaționale au prezentat pînă acum lucrările artiștilor noștri fotografi. Cele mai recente lucrări ale artiștilor noștri fotografi vor fi prezentate în cadrul celui de al IV-lea Salon internațional de artă fotografică al țării noastre, care se va deschide luna aceasta la București.

MOZAIC

Populația pămîntului

După cum precizează anuarul demografic al Organizației Națiunilor Unite, populația pămîntului a sporit între anii 1950 — 1961 cu 560 000 000 de persoane. La mijlocul acestui an, populația globului a atins 3 180 000 000 de persoane. Densitatea populației este în prezent de 23 de persoane pe km pătrat față de 18 în urmă cu zece ani. Țara cu cea mai mare densitate a populației este Olanda, cu 346 de locuitori pe km pătrat, în timp ce în Australia se înregistrează mai puțin de un locuitor pe km pătrat.

Aeroport blocat de... rîndunele

Din cauza unor stoluri de rîndunele călătoare, nu de mult, într-una din zile a fost blocat întregul trafic la aeroportul Idlewild, din New York. Diferite piste de aterizare pe care rîndunelele se așezaseră în pîlcuri, au trebuit să fie închise în mai multe rînduri, timp de jumătate pînă la trei sferturi de oră, pentru a se evita accidentele la aterizarea avioanelor. Rîndunelele vizitaseră aeroportul în cursul anului trecut, fiind atrase de pomii fructiferi din vecinătate. Deși pomii au fost tăiați, rîndunelele s-au întors în același loc.

Omul zburător...

...parașutistul francez Gerard Masselin, care a încercat să zboare cu ajutorul unor aripi, fără aparate speciale de zbor,

a suferit un accident mortal. Cu doi ani în urmă fratele lui, Guy, a murit în aceleași împrejurări, încercînd să stabilească o nouă performanță. Fotografia îl înfățișează pe Gerard Masselin în timpul pregătirilor pentru zbor.

Orașul cu cele mai multe poduri

Pînă de curînd, mulți credeau că orașul cu cele mai multe poduri din lume este Veneția. Dar nu este așa. Prioritatea în acest domeniu o deține Amsterdamul, important centru industrial și portuar al Olandei. După cum precizează statisticienii, la sfîrșitul anului 1962 în Amsterdam existau 784 de poduri, cu aproape 300 mai multe decît la Veneția.

179 ani de la Răscoala populară din Transilvania condusă de Horia, Cloșca și Crișan

Horia din Albac

— fragment —

Desen: PUIU MANU

...Veneau tăcuți. Mohorîți. Știau ce-i așteaptă, dar știau și ce trai au lăsat în urmă. Trăiseră în genunchi, aveau să moară în picioare, ca brazii din codrii în care se născuseră. Veneau mulți și de pretutindeni. La chemarea Crăișorului, robilor minelor din Munții Apuseni li se adăugau robii pămîntului de pe moșiile nobiliare, iobagi unguri și romîni, făurari, țărani liberi — puținii cîți mai rămăseseră, — ostași aflați în concediu, femei și copii...

Veneau mulți, tăcuți și mohorîți. Din Zărand, din comitatele Albei și Hunedoarei, Arad și Cluj... Curgeau zi și noapte, puhoi de nestăvilit către cetatea Devei, în care se ascunseseră dușmanii lor — nobilii. În furia lor măreață ardeau castelele grofilor, împărțeau moșiile, bucatele și ciurdele de vite, dezarmau cătanele împăratului pe care și-l crezuseră pînă atunci ocrotitor, către care bătuseră de atîtea ori drumul lung al Curții de la Viena, împăratul în care crezuseră ca într-un părinte și pe care și-l descoperiseră deodată dușman de moarte.

Ieșeau din codrii uriași de brazi, înarmați cu furci și topoare, cu pari și sulițe, cu paloșe vechi și cu flinte și apucau calea satelor, se întîlneau ceată cu ceată:

— De unde sînteți?

— Din Sălciua... Voi?

— De-ai Crăișorului, din Albac. Unde mergeți?

— La Horea al nostru. Să ne conducă la luptă, să trecem prin foc pe nobili și grofi, pe toți cei care ne-au furat libertatea și dreptatea și ne-au făcut robi...

Vorbise un muntean înalt, băieș după îmbrăcăminte. Avea o mînecă atîrnînd goală de-a lungul trupului costeliv.

— Groful ți-a tăiat-o? îl întrebă un consătean de-al lui Horia.

— Grof Palfy — Am luat un braț de lemne din pădure și a poruncit să mi se taie dreapta.

— Pentru un braț de lemne?!

— Da...

Ura mocnea în priviri. Ura celor umili și rupți, flămînzi, împotriva nobililor care-i asupreau, le furau munca și pîinea.

Căzuse noaptea și în munți înfloriră deodată puzderie de steluțe. Unele mai mari, arzînd viu, alte mulcomind cu ultimele puteri. Țăranii din Albac se opriră. Se opriră, arzînd zările întunecate cu privirile lor de jar și țăranii și făurarii din Sălciua. Priviră lung către munții dragi înghițiți de întunericul nopții cum înghițită le era libertatea de către inimile negre ale nobililor.

— Focuri! oftă băieșul cel ciung.

— Focurile răscoalei! Multe cît satele și castelele nobililor, spuse mustăciosul din Albac.

— Doar focul de-o fi să ne redea libertatea! vorbi surd băieșul, și strînse ca pentru luptă, cu stînga zdravănă, sulița lungă și grea, abia scoasă de sub ciocanul făurarilor.

Cînd căzură zorii, Deva sclipi rece și sură pe creasta muntelui din față. Tabăra lui Horia era aproape și străjile lui îi primiră pe noii veniți.

— Cine vi-s conducătorii? întrebă un ostaș cărunt, tovarăș lui Horia.

— Eu...

— ...și eu... zvîcniră în față băieșul cel ciung și țăranul din Albac.

— Haideți la Crăișor!

O apucară pe poteci ascunse, către locul în care Horia, înconjurat de-ai săi, plănuia să atace Deva.

Intrară într-o poiană mică, în care soarele abia licărea, și zăriră, în mijlocul cîtorva răsculați, un om nu prea 'nalt, cu fruntea senină boltită și cu plete căzute în șuvițe negre pe spatele lat. Era un trup bine clădit, iar ochii cu priviri vulturești scrutau zarea către cetatea Devei.

— Horea, le spuse cel care-i adusese.

— Crăișorul nost, șopti țăranul din Albac. Îl știu de mic copil, A urît întotdeauna nedreptatea și umilința...

— Cu el merg pînă la moarte pentru dreptatea celor mulți, pentru noi, murmură și băieșul.

Lîngă Horia stăteau tovarășii săi încercați în lupte. Și cînd Horia înălță dreapta, semn că vrea să vorbească, cei din jur amuțiră.

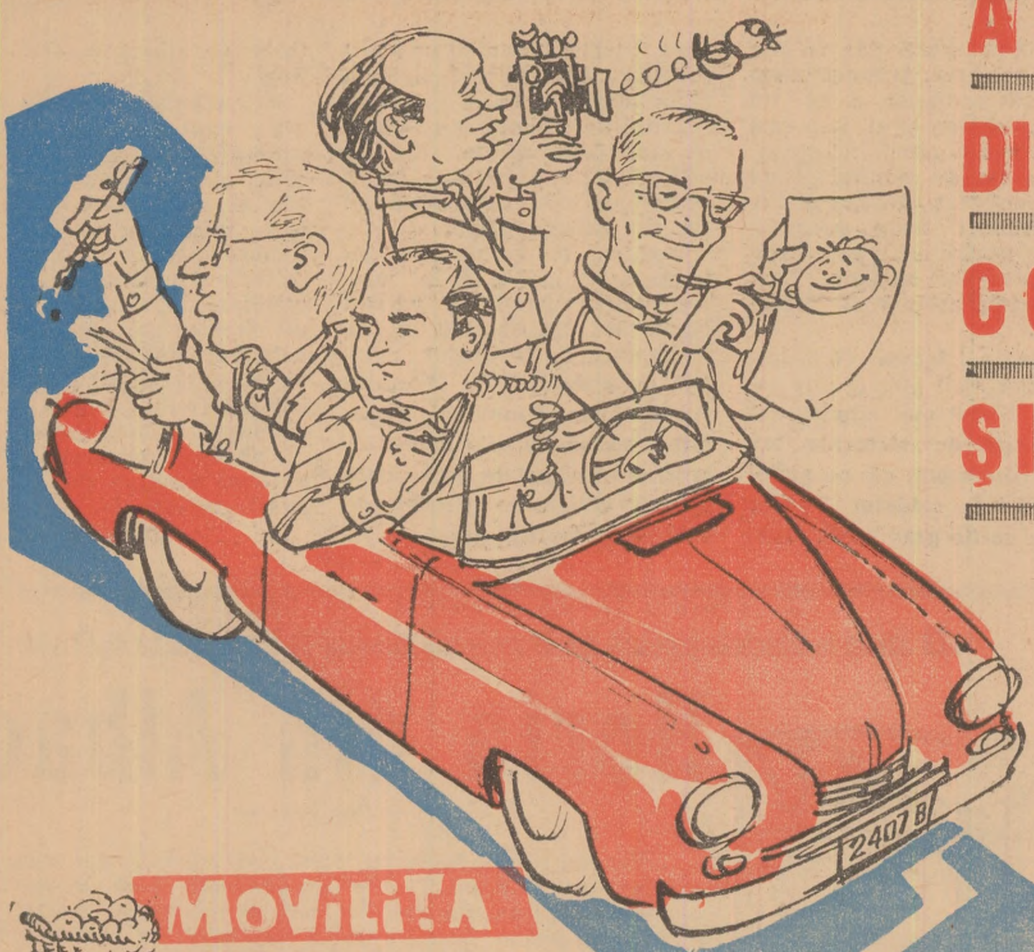
— Ceea ce cerem noi e cu dreptate și-i al nostru din moși și strămoși. Că noi în munți ne-am pomenit, în munți am trăit, cu mîinile noastre și cu sudoarea frunții am clădit satele, am îmbunat pămîntul făcîndu-l să dea rod, am săpat stîncile și am scos aur. Acum, împăratul și-a luat cuvîntul înapoi, la Alba nu ne mai scrie în armată ca să scăpăm de iobăgie, cum fusese învoiala, și robi o să murim...

Din vale, răzbăteau prin codrul negru zvonul rasmiilor de răsculați ce se pregăteau de luptă.

— ...Iată de ce azi, 11 noiembrie 1784, noi, răsculații pentru dreptate și libertate, cerem nobililor de tot felul ascunși de pe-

EMIL EMANOIL

(Continuare în pag. 6-a)

ASTĂZI VOM DISCUTA DESPRE COMPORTARE ȘI DISCIPLINĂ

Comportarea și disciplin… trebuie să se aibă bine o… să le întîlnească, o echi… pionierului" a pornit să … oprindu-se cînd aici, cîn… și satele în care a popo… rîndurile de față, desen… în față și iată de ce vă în… tocmai voi, dragi cititor… a străbătut aproape 1 0…

7000 K

ONEȘTI:

— Nu vă supărați, tovarășe, … pentru hîrtii aveți coșul de col…

Surprins, omul căruia i s-a fă… remarca vede în față un elev … vreo 14 ani. Nu cumva acest bă… se crede mai grozav ca alții? … nu, ținuta sa îngrijită, tonul po… cos merită toată încrederea. Și … urmă, se vede cît de colo că băi… nu-și pierde timpul; are în m… o săpăligă. Mai încolo, alți c… de asemenea cu unelte, plivesc s… turile cu flori din fața unui blo…

Omul care aruncase pac… ți… țigări gol pe jos îl ridică și îl … la coșul de hîrtii.

— Am greșit, frate, se scuză … zîmbind.

Scena aceasta s-a petrecut la … nești, acolo unde totul e nou: …

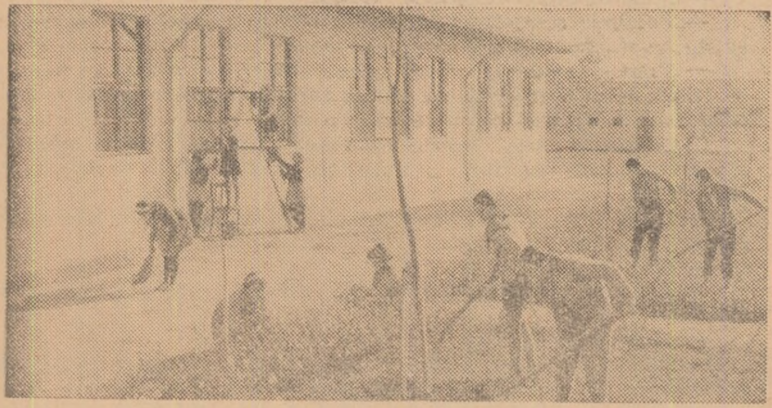

MOVILIȚA

INSTANTANEU de toamnă

Băiatul a luat în mînă un bulgăre de pămînt negru și jilav. Ceilalți au făcut la fel. Nimeni nu s-a gîndit la petele noroioase care aveau să rămînă pe degete. Priveau cu atenție boțurile de noroi. Fiecare dintre ele e un adevărat laborator. Aici încolțesc semințele și tot aici se dezvoltă rădăcinile. Aici sălășluiesc bacterii și resturi de plante care alcătuiesc hrana viitoarelor recolte. Ceea ce nu vezi cu ochiul liber cercetezi la microscop sau afli din carte. Elevii Școlii de 8 ani din comuna Movilița, regiunea București știu că a studia cu meticulozitate la agricultură este pentru ei nu numai o problemă de învățătură, ci și una de comportare pionierească. Ei cunosc importanța pe care o acordă partidul însușirii de către tineretul de la sate a tehnicii agricole moderne. Să-i luăm pe Deciu Gheorghe și pe Mihalache Constanța. Ei sînt deosebit de atenți la explicațiile date de profesori sau de colectiviștii cu experiență. Întotdeauna cer lămuriri suplimentare, pun întrebări. Mihai Iancu din clasa a VII-a e de pe acum „specialist" în zootehnie; cunoaște caracteristicile multor animale din cireada gospodăriei și adesea, la ore, dă exemple din lucrurile constatate de el. Iată de ce, atunci cînd Costache Vasile din clasa a V-a a absentat fără motive serioase de la cîteva ore de practică, colegii s-au supărat pe el. Un gol în cunoștințele elevului Costache Vasile ar putea să devină, peste ani, o verigă slabă în munca legumicultorului sau zootehnistului Costache Vasile! Se aude, Vasilică?

...Corăbiile de ceață ale toamnei au ancorat în rada cîmpiilor. Cei care au cercetat îndeaproape laboratorul din bulgărele de cernoziom sînt aplecați acum asupra cărților, adunînd în același mănunchi teoria și practica, îndemînarea și știința, dragostea pentru gospodăria colectivă și pasiunea de a munci.

Ne este dragă școala ...și florile.

ȚIFEȘTI

ȘTAFETA PUIEȚILOR

Între comuna Tișița și orașul Panciu — regiunea Galați — s-a așternut o panglică de asfalt de vreo 15 km. Șoseaua. Acum, autocamioanele și atelajele gospodăriilor colective și de stat vor ajunge mai repede cu tot felul de produse la orașe, încrucișîndu-se cu mașinile care transportă în sate diferite obiecte folositoare. O șosea e un lucru minunat, ca o fîntînă sau ca o uzină. Dar închipuiți-vă cît de frumos ar arăta dacă ar fi însoțită de șiruri de copaci! Ei bine, utemiștii și pionierii din localitățile învecinate nu așteaptă decît o zi cu ploaie bună, după care se vor apuca să execute lucrările premergătoare sădirii puieților pe marginea șoselei! Inițiativa este a colectivului de conducere a unității de pionieri de la Școala de 8 ani din Țifești, care ne-a rugat să publicăm următoarea chemare:

„CĂTRE PIONIERII DIN PANCIU, MĂRĂȘEȘTI, FĂUREI, CLIPICEȘTI ȘI CIUȘLEA!

În raionul nostru există o șosea nouă. Propunem ca noi, pionierii din localitățile cele mai apropiate de șosea, să plantăm pe marginile ei puieți. Acțiunea va începe îndată ce timpul va fi favorabil, adică după ce o să plouă! Vă chemăm la întrecere; cine va planta mai mulți puieți?

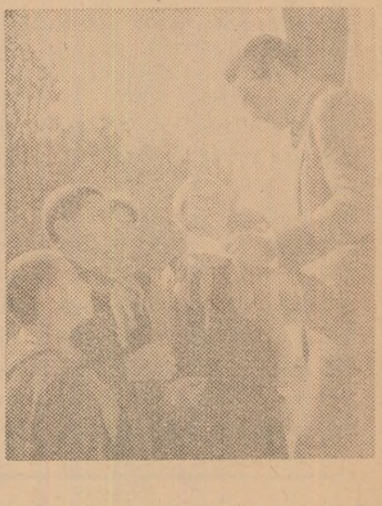
Salut voios de pionier!
Colectivul de conducere al unității de pionieri de la Școala de 8 ani, Țifești"

Sîntem siguri că pionierii din localitățile amintite vor răspunde cu entuziasm chemării celor din Țifești. Și nu numai cu entuziasm ci, în primul rînd, cu fapte! *Redacția așteaptă de la cititorii ei din aceste localități vești despre primele rezultate ale acestei frumoase acțiuni patriotice!*

Succes, copii!

Iată! Am redactat chemarea...

...Și acum, s-o înmînăm tovarășului secretar de la Comitetul raional U.T.M.-Panciu.

Buzău

ALĂTURI DE EL SÎNT COLEGII

Un copil se străduiește să recîștige încrederea colegilor. Dar cum se face că a pierdut-o? Pare serios, așezat, are în glas o intonație gravă, de om chibzuit. Îi place tehnica, a lucrat un model de avion și altul de automobil. Nici nu-ți vine să crezi că a rămas repetent! Și totuși, așa este. Bucur Ștefan de la Școala de 8 ani nr. 2 din Buzău repetă clasa a VI-a. Cum se explică? Se explică așa: anul trecut obișnuia să-și „rezolve" temele într-un sfert de ceas și restul să se joace. Iar într-o anumită împrejurare s-a purtat atît de urît încît pînă și la miliție s-a auzit de el. Acum, ce e de făcut? Noii lui colegi, și mai cu seamă vecinul de bancă, Ușurelu Aurel, sînt de părere că Bucur poate să-și îndrepte greșeala. Asta e bine. Și mai bine este că primul care o dorește e Bucur. A început noul an școlar cu note destul de bune. În timpul orelor nu-i auzi glasul decît atunci cînd spune lecția. Colegii au hotărît să-i dea și o sarcină obștească: ei vor avea o adunare de grupă intitulată „Frumusețea muncii". La reușita adunării va contribui și Bucur; știind că el îndrăgește munca practică, colegii l-au însărcinat să se intereseze la Casa pionierilor de felul în care activează la cercurile tehnice pionierii din clasa a IV-a și să povestească despre aceasta în adunare. E mîndru de sarcina primită și-i dorim s-o îndeplinească așa cum trebuie. Dar, în primul rînd, să învețe bine.

Un băiat se străduiește să recîștige încrederea colegilor și colegii sînt alături de el.

— …
tatea-…
Dra…
gusto…
me. T…
și cli…

...d…
dar …
4 la …
(7 și …
Ge…
vîntu…
școla…
veze…
mai …
și p…
se z…
anu…
vizit…
min…
S-…

ată două surori care
l, și iată de ce, căutînd
reporteri a „Scînteii
le plaiurile a 6 regiuni,
, în școlile din orașele
iată de ce s-au născut
fotografiile ce le aveți
a să citiți aceste pagini
ia pentru care echipa
kilometri.

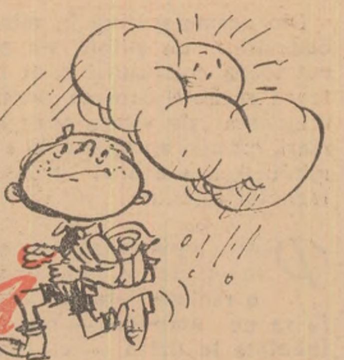

Atenţiune! A apărut Ediţia specială!

ie combinat chimic, casele, școli-, magazinele. Acest oraș este com-is în întregime din blocuri mo-rne și bulevarde largi. Pentru onierii din Onești păstrarea cură-niei orașului e o acțiune pionie-ască care nu ține seama de ano-mp. Fie vară, fie iarnă, ei își gă-sc ceva de făcut: să planteze ori, să le îngrijească, să strîngă unzele căzute, să se ocupe de omi. Băiatul de care v-am povestit ai sus e Rotaru Gheorghe, de la coala de 8 ani nr. 1. Dar în oraș nt multe școli de 8 ani, și mai nt și două școli medii. Pionierii e ia și-au ales cîte un sector curățenia și înfrumusețarea că-ia veghează necontenit. Ei sînt mîndri de minunatul lor oraș, crea-e a regimului democrat-popular. 'e zi ce trece, el se dezvoltă, apar locuri noi, bulevarde noi. Copiii resc, termină școala, dau exame-ele la școli medii și profesionale, evin muncitori, medici, ingineri, lar tradiția îngrijirii orașului rămî-e, și fiecare școlar o deprinde ncă din clasa întîi, o dată cu prima iteră și cu întîia prietenie!

BRAȘOV

Duminica pionierească

...este — și dacă nu este tre-buie neapărat s-o facem să fie astfel — un buchet frumos de veselie, joc, cîntec, cravate ro-șii unduind în soare, bucurie...

Un astfel de buchet am pri-vit cu admirație vizitîndu-i pe pionierii de la Școala de 8 ani nr. 4 din Brașov. Era duminică dimineață și, deși soarele se încăpățîna **să stea ascuns după un nor ursuz** (expresia aparține unei pioniere cu ochi ageri, negri ca afinele coapte, și punctînd, de oparte și de alta, un năsuc cîrn) copiii veniseră totuși la școală.

— S-a dus excursia noastră la Poiană! oftează un pionier voinic — Gustav — echipat de călătorie.

Dar lumina tristă din ochi îi dispare imediat, pentru că, ștrengar, afișul de pe ușa școlii îi clipește poznaș: „Ce te frămînți? Ia privește! **În caz de timp nefavorabil, excursia la Poiana Brașov se amînă, dar... se va vizita Muzeul Cetate și se va viziona filmul romînesc Codin**. Clar, da?"

Ori, la o asemenea știre, e imposibil să te mai gîndești la partea tristă a chestiunii! Așa că, în rînd cu ceilalți, Gustav o pornește voios spre muzeu — timp în care o tovarășă profesoară va procura bilete la „Codin" pentru toată lumea...

...Citind jurnalele de detașament, am aflat că și celelalte duminici pionierești au fost la fel de interesante; astfel, duminică, 12 octombrie, a fost **„Ziua strîngerii fierului vechi"**, iar în alte duminici **s-au vizionat în școală filme de știință și tehnică, s-au audiat concerte-lecție prezentate de Filarmonica brașoveană...**

CÎMPULUNG-MUSCEL

Surpriza

În clase, în recreație, a călătorit o veste:

— Copii, la sfîrșitul lecțiilor, toată lumea trece prin holul de la etajul 1.

— Bine, dar de ce?

— S-au afișat fruntașii la învățătură?

— Cum așa, doar n-a trecut nici măcar un trimestru...

— Atunci de ce?

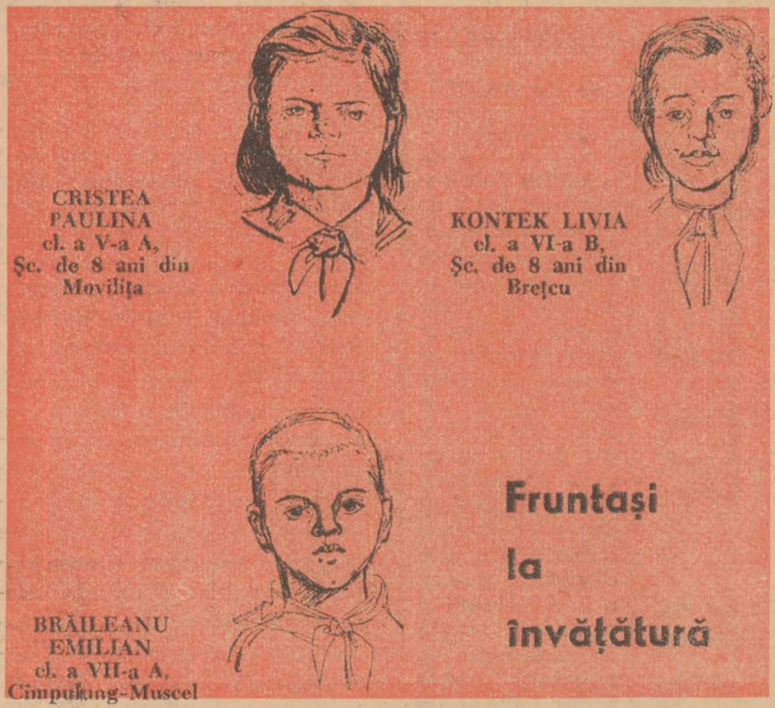
Larma nu-l sperie însă pe „poștaș" și nu-i tulbură nici măcar surîsul enigmatic-poznaș din colțul buzelor. Sigur de sine, aruncă explicația:

— O să vedeți... o surpriză! și disparu, în altă clasă, să poarte vestea mai departe.

Și iată că, nerăbdător parcă și el, moșul Clopoțel anunță sfîrșitul lecțiilor și potopul de copii se revărsă spre holul de la etajul 1 unde, în locul știutelor poze de pionieri-fruntași, îi întîmpină prietenul cunoscut — Gheorghiță-Reporteru, care surîzînd, îi invita, de pe un carton, să citească **„Ediția specială a Scînteii pionierului pentru Școala de 8 ani nr. 1 din Cîmpulung-Muscel"**, din care desprindem articolul de mai jos:

O descoperire de seamă

E o zi frumoasă de toamnă. Irimescu Livia din clasa a VI-a se pregătește de lecții. Își scoate cărțile și caietele. Întîi va citi lecția din manual și apoi își va scrie temele. Dar iată, în curte intră un băiețaș. Îl recunoașteți? E colegul ei, Iorga Georgică. N-a venit cu mîna goală, ci cu ghiozdanul plin de cărți. Livia nu se miră. De aproape doi ani ei învață împreună, se ajută unul pe altul. Înainte, Georgică avea note destul de proaste, dar acum, de cînd a început noul an școlar, a luat un 7 și doi de 8. După ce lecțiile sînt terminate, cei doi citesc împreună o carte sau o revistă. Acum s-au hotărît să participe — tot împreună — la un concurs de cuvinte încrucișate. Dar nu v-am spus încă ce anume au descoperit ei. Ei bine, au descoperit PRIETENIA!

Fruntași la învățătură

CRISTEA PAULINA
cl. a V-a A,
Șc. de 8 ani din Movilița

KONTEK LIVIA
cl. a VI-a B,
Șc. de 8 ani din Brețcu

BRĂILEANU EMILIAN
cl. a VII-a A,
Cîmpulung-Muscel

BRAN

Un băiat descurcăreț

DRAGOȘ AURELIA
cl. a VII-a B,
Șc. de 8 ani din Bran

Vindem lînă! Cali-tină! ...ușor se făcuse ne-...aț ținea cîteva ghe-...ta era a lui. A găsit ...bătut palma și s-au despărțit; clientul cu lîna și Nicușor cu 60 de lei.

Seara s-a întors fără bani. În schimb, ținea ascuns sub haină un pachețel. L-a pitit în claia de fîn din curte. Aurelia, sora lui, își făcea lecțiile. L-a poftit să învețe împreună. Sînt nu numai frați, ci și colegi: amîndoi învață în clasa a VII-a, la Școala de 8 ani din Bran.

— Am alte treburi, mai importante! s-a răstit Nicușor.

Aurelia, care știe cît e de „blînd" uneori, nu i-a mai spus nimic. N-ai crede că sînt frați. Aurelia învață cu sîrguință, e o pionieră fruntașă. O altă soră, mai mare, utemistă, e muncitoare, urmează școala medie la seral, și toți o apreciază. Singurul care are altă „treabă" decît să învețe e Nicușor. La el, notele proaste mișună. În vreme ce Aurelia își pregătește temele sau se ocupă de gospodărie împreună cu mama, Nicușor colindă comuna cu alți cîțiva „prieteni" la fel de „descurcăreți", cască gura pînă noaptea tîrziu la nunți. Cu Aurelia, colegii se mîndresc. Cînd aud însă de Nicușor, strîmbă din nas.

Într-o zi, mama s-a urcat în pod și a băgat de seamă că ghemele de lînă puse la păstrare au scăzut la număr. În același timp, Nicușor manevra pe afară, în mare taină, un aparat de fotografiat. Cînd a auzit vocea mirată și supărată a mamei, l-a ascuns din nou în fîn.

— Nicușor, ai umblat tu în pod zilele astea?

— Da' de unde, mămico! Nici nu mai știu ce-i pe-acolo! S-a întîmplat ceva?

Dar mama l-a luat din scurt și nu i-a fost greu să afle adevărul. Acum, nici lîna nu mai e, și nici aparatul nu mai seamănă a aparat: poate că l-au ros gîngăniile din fîn, poate l-a pătruns ploaia, poate n-a știut să umble Nicușor cu el. S-a defectat. Seamănă cu stăpînul lui: pe dinafară arată foarte curățel, dar nu folosește la nimic! Să zicem că aparatul va fi reparat de un meșter. Dar pe Nicușor cine o să-l „repare"? Noi credem că treaba asta ar trebui s-o facă el însuși. Pînă acum, a rămas de două ori repetent. E timpul să se gîndească mai serios la viitor!

DRAGOȘ NICOLAE
cl. a VII-a B,
Șc. de 8 ani din Bran

LIVEZENI-STÎLPENI

O colecție poznașă

...e Bucurescu Georgeta. Adică n-o are încă, ... s-o întocmească. Astfel, Georgeta are un ...ică, un 5 la agricultură, un 6 la naturale... ..., deocamdată !) și un 9 la istorie.

...nvață — poate că nu-i tocmai nimerit cu-...", dar așa se obișnuiește să spui despre un ...clasa a V-a, la Școala de 8 ani nr. 1 din Li-...peni. Școală mare, nouă, frumoasă cum n-a ...muna în trecut. Georgeta are la dispoziție ...uni, și manualele ce-i trebuie, are, cum ...oate. De-un lucru însă duce lipsă... Dar ce ...sește, nu descoperise încă la data cînd am ..., cel puțin, credea că-i lipsește colecția a-

...erit însă (descoperitorii sînt colegii ei și profesorii) că, de fapt, colecția asta nu numai că nu-i lipsește Georgetei, dar îi și poate dăuna, și că, de drept și de fapt, ei îi lipsește VOINȚA sau PERSEVERENȚA. În orice caz, una din aceste două. Altminteri cum de se explică acrobațiile Georgetei care azi ia un 9, pentru ca a doua zi să sară (de sus în jos !) la... 5 sau la 4?

Vis-a-vis de Georgeta, în bancă, se află Matei Gheorghe; el i-a povestit Georgetei, și-i mai poate povesti, de-o fi nevoie, că nu-i de loc plictisitor — și nici măcar dăunător! — să înveți într-una doar de 9 și 10. Ba, dacă ar fi să te iei după respectul și opinia clasei, a grupei de pionieri, Matei e mai de laudă cu „plictisitoarea" lui grijă să învețe pentru aceleași note — de 9 și 10 — decît Georgeta care posedă o colecție atît de, hai să-i zicem așa, „variată", dar... dăunătoare.

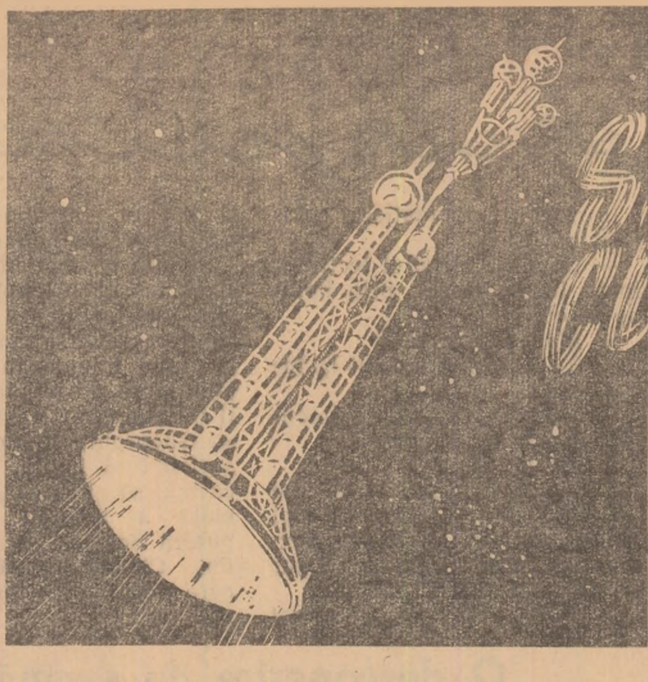

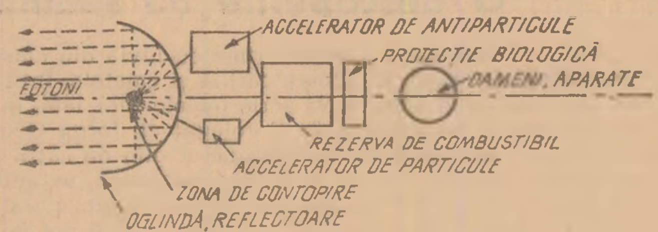
Ovidiu ZOTTA
Șt. ZAIDES
Puiu MANU
Gr. PREPELIȚĂ

ȘTIINȚĂ ȘI TEHNICĂ

SPRE STELE, CU VITEZA LUMINII

Cei care au avut posibilitatea să contemple giganticele rachete purtătoare, care au permis decolarea navelor „Vostok", au rămas profund impresionați de coloșii înalți de zeci de metri și avînd greutăți de sute de tone.

V-ați pus vreodată întrebarea cît ar trebui să cîntărească la lansare o rachetă destinată satelizării unei cosmonave grele de 50 de tone? Răspunsul este: intre 3 000 și 7 000 de tone! Pentru a lansa o asemenea rachetă trebuie motoare foarte puternice. Ele au fost deja găsite: este vorba de motoarele atomice, ionice, cu plasmă și fotonice. Pentru explorarea celor mai apropiați aștri (Luna, Marte, Venus) rachetele actuale (bineînțeles mai puternice) vor fi suficiente. Însă pentru planetele celelalte ale sistemului nostru solar problema se complică foarte mult. Ne amintim că anul-lumină este egal cu distanța pe care o parcurge lumina în timp de un an, mergînd cu viteza de 300 000 km/s. Pentru a învinge asemenea depărtări actualele rachete și chiar cele atomice nu mai sînt suficiente. De exemplu, pentru a se ajunge la cea mai apropiată stea de Pămînt — Proxima Centaurului — unei rachete ca cele actuale care ar avea viteza de 28 km/s (încă nerealizată) i-ar trebui 50 000 de ani, iar unei rachete atomice, care ar zbura cu 15 000 km/s — numai... 100 de ani!

Din aceste motive în mintea oamenilor de știință s-a născut ideea construirii unor motoare rachetă care să permită atingerea de viteze mult mai mari, cît mai apropiată de a luminii. Așa a apărut proiectul rachetei fotonice.

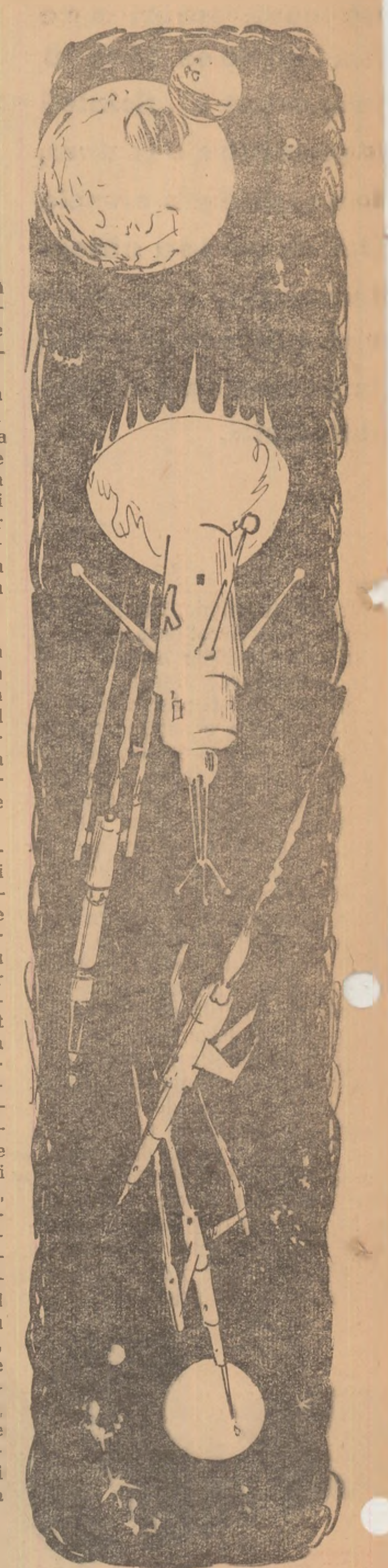
Pentru a putea înțelege cum funcționează, în principiu, o rachetă fotonică trebuie să ne amintim — din cele învățate la fizică — că din analiza structurii materiei au rezultat o serie de particole elementare, cu diverse sarcini electrice; că aceste particole pot fi accelerate la viteze foarte mari folosindu-se numeroase tipuri de acceleratori, că din ciocnirea dintre o asemenea particolă elementară cu cea de semn opus (antiparticolă) — ambele accelerate, rezultă un foton, care de fapt este particola elementară de lumină; că lumina are presiune, așa cum a dovedit marele savant Lebedev. Cu aceste cunoștințe reamintite să ne imaginăm că două fascicole, unul de particole și altul de antiparticole (de ex. protoni și antiprotoni), ambele accelerate foarte puternic, se ciocnesc în focarul unei imense oglinzi, iar fotonii rezultați din această ciocnire sînt reflectați de oglindă, comunicîndu-i acesteia marea lor energie și făcînd astfel ca oglinda amintită și toată aparatura pentru producerea și accelerarea particulelor, inclusiv personalul de deservire, să zboare cu viteza fotonilor, adică 300 000 km/s! Aceasta este în principiu, schema constructivă a unei rachete fotonice.

Racheta fotonică care va consuma în fiecare secundă 1 kg de combustibil, va dezvolta uriașa forță de împingere de 30 000 de tone! O asemenea rachetă fotonică, pentru a eși din limitele sistemului solar va cheltui o cantitate de combustibil egală cam cu a mia parte din greutatea inițială a navei.

Întrucît racheta fotonică va zbura cu o viteză foarte apropiată de cea a luminii, la bordul ei timpul se va scurge mult mai lent decît în condițiile terestre, așa cum demonstrează teoria relativității, elaborată de marele savant A. Einstein.

Să presupunem că este vorba tot de parcurgerea drumului pînă la steaua amintită — Proxima Centaurului —, dar de data aceasta cu o rachetă fotonică, la bordul căreia s-au realizat condiții similare celor de pe Pămînt (accelerația gravitației este aceiași). În acest caz, calculele arată că steaua va fi atinsă după 6,15 ani tereștri. În acest timp însă, cosmonauții respectivi vor îmbătrîni numai cu... 3,6 ani. Diferențe și mai mari apar cînd se țintesc obiective cosmice și mai depărtate. Spre exemplu, dacă strănepoții noștri vor porni la bordul unei rachete fotonice, spre nebuloasa din Andromeda — atît de măiestru descrisă de scriitorul Efremov — ei vor îmbătrîni cu 25,9 ani. Pe Pămînt, în schimb, se vor scurge peste 28 000 de ani! Iată un alt avantaj important al propulsiei fotonice care, împreună cu viteza mare de deplasare constituie principalele caracteristici ale acestui nou tip de motor ce va înzestra navele viitorului

Ing. FLORIN ZĂGĂNESCU
cand. în șt. tehnice

Știați că...

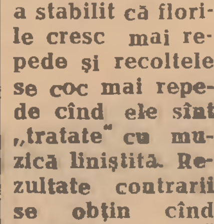
3,2 hectare de pădure = 0,4 hectare de stufăriș?

Pentru fabricarea unei tone de celuloză sînt necesari 5,5 metri cubi de lemn de rășinoase, care ocupă 3,2 hectare de pădure. Aceeași cantitate de celuloză se poate obține însă din 4,9 tone de stuf, recoltat de pe o suprafață de 0,4 hectare stufăriș. Cu alte cuvinte, pentru a se obține o cantitate egală de celuloză se folosește materialul lemnos de 7—8 ori mai mare fața de cantitatea necesară de stuf.

Muzica ajută florilor

În urma unor experiențe îndelungate prof. dr. Singh, botanist de la Universitatea din Annamalai (India de Sud), a stabilit că florile cresc mai repede și recoltele se coc mai repede cînd ele sînt „tratate" cu muzică liniștită. Rezultate contrarii se obțin cînd plantele „aud" zgomote puternice sau sunete stridente.

SFATURI PENTRU micii naturaliști pe luna noiembrie

Toamna a poposit cu „putere" în mijlocul nostru, soarele mîngîietor a fost acoperit de păturile îngroșate ale norilor, iar întreaga natură îngălbenită parcă de tristețe, a început să-și caute locuri bune pentru iernat. Pomii ușurați de povara frunzelor se pregătesc pentru a rezista timpului rece al iernii. Pe terenul experimental micii naturaliști fac ultimile pregătiri — mîinile lor harnice însămînțează plantele bianuale și anuale (trifoi, lucernă, spanac).

Se scot din pepinieră și se stratifică pomii de 2 ani pentru plantările de primăvară.

La vița de vie se fac tăierile de ușurare în funcție de regiune.

Pentru ocrotirea mugurilor fragezi de pe coardele de viță, acestea se culcă pe direcția rîndurilor și se acoperă cu un strat de pămînt gros de 5-8 cm. Îngropatul se poate face și mecanic cu plugul tras de tractor, acolo unde distanța dintre rînduri permite intrarea tractorului.

În laboratoare și în clase, activitatea micilor naturaliști se desfășoară intens. Ei lucrează cu atenție la sortarea semințelor plantelor pe care le-au recoltat în timpul verii și le pregătesc pentru însămînțările de primăvară.

În grădina de legume se recoltează legumele din grupa — verzei = varza, conopida, gulii; rădăcinoase = morcovi, pătrunjel, păstîrnac.

În livadă, în vie, pe terenuri experimentale eliberate se ară adînc și se lasă pămîntul în bulgări ca acțiunea înghețului să distrugă germenii bolilor.

Uitînd de gazda atît de primitoare din timpul verii, ultimele zboruri ale păsărilor au luat sfîrșit, lăsînd locul păsărelelor sedentare care suferă adesea de lipsa locurilor bune pentru cuibărit, de atacul păsărilor și animalelor de pradă, precum și de frig și foame. Apărați-le de dușmani, dați păsărilor de mîncare și pregătiți-le căsuțe și cantine trainice! Păsările se hrănesc ciripind fericite în cantinele puse de voi.

Și voi, copii, puteți realiza mult în această direcție. Iar cînd fulgii de zăpadă încep să biciuiască fețele voastre, dragi pionieri, gîndiți-vă că și păsărelele au nevoie de mîncare mai ales „iarna".

FLORICA BRACACIU
prof. zoologie
Palatul pionierilor,
București

Horia din Albac

(Urmare din pag. 3-a)

deapsa noastră în cetatea Devei: nobilime să nu mai fie, posesorii nobili să părăsească o dată pentru totdeauna moșiile nobiliare, că dînșii încă să plătească impozite întocmai ca poporul, iar pămînturile nobiliare să se împărțească între popor...

Ultimele vorbe fură înghițite parcă de uralele celor din poiană. Apoi Horia întinse pergamentul către nobilii ascunși în cetatea Devei, solului ce urma să-l ducă, și-l privi pe acesta cum urca, în galop, drumul cetății.

— Pregătiți-vă de luptă. Dreptatea e de partea poporului și noi vom învinge!...

...Gata de atac, răsculații înconjuraseră Deva. De sus, din cetate, pîndeau tunurile imperiale și frica boierilor nobili. Răsplata de care se temuseră era aproape: foștii lor robi așteptau răfuiala.

Și cînd solul lui Horia apăru pe coastă, fluturînd semnalul că nobilii resping cererile poporului, oastea cea mare, a țăranilor răsculați porni la luptă. În frunte mergea Crăișorul Horia, luptătorul dîrz și drept, viteazul despre care poporul avea să spună apoi, veacuri de-a rîndul, cu mîndrie, ca despre un fiu al său: „cît o fost Horea-mpărat, domnii nu s-or descultat, nici în pat nu s-or culcat..."

Lupta răsculaților de la 1784 a grăbit dispariția orînduirii feudale și a însemnat în istorie unul dintre momentele importante din marea luptă a poporului pentru eliberare de sub jugul exploatării.

SPORT

Concursul pentru „Insigna de polisportiv“

Aspecte de la proba de flotări din cadrul concursului pentru „Insigna de polisportiv“ de la Școala medie nr. 28 din Capitală la care au participat peste 450 de pionieri și școlari.

UN ÎNCEPUT BUN

Vestea organizării concursului a fost primită cu multă bucurie în clasa a VII-a B. Cei 30 de pionieri ai clasei așteptau cu nerăbdare acest eveniment. Aveau în sfîrșit prilejul să arate că nu și-au pierdut în zadar timpul, antrenîndu-se zi de zi.

Și iată-i în ziua concursului alături de colegii lor din clasa a VII-a C pe terenul de sport al școlii. Ca niciodată, singurii adversari vor fi acum, doar metrii și secundele : 10,5 sec. la viteză, 3 m la lungime și cățărări, 5 m la greutate, pentru băieți și 11,5 sec. la viteză, 2,70 m la lungime, 3 m la cățărări și 4 m la greutate, pentru fete. Primul popas, în sala de gimnastică la frînghii. Ce frumos se cațără Teodorescu Octavian, Sîrcu Vasile și ceilalți băieți. Nici fetele nu se lasă mai prejos. Rotaru Rodica s-a cățărat de 3 ori, deși norma prevede o singură cățărare la 3 m.

La alergări de viteză pe primul loc tot Teodorescu. Rezultat : 9,3 sec. De altfel toți au obținut aici ca și la săritura în lungime performanțe foarte bune. La greutate a fost ce-i drept puțin mai... greu. Și totuși multe din aruncările lui Rusu Florin, Linde Radu și a altor pionieri au trecut granița celor 5 m. Așa s-a făcut că, la sfîrșitul concursului, toți pionierii au îndeplinit normele la aceste discipline. E un început bun, care pe drept cuvînt, face cinste pionierilor din clasele a VII-a B și a VII-a C de la Școala medie nr. 3 din Iași.

TEODOR CRISTIAN

Sfatul specialistului

Tot mai mulți pionieri și școlari se intîlnesc pe terenurile sportive pentru a-și trece normele din cadrul concursului pentru obținerea „Insignei de polisportiv".

Zilnic ne sosesc la redacție scrisori in care ni se aduc vești despre felul cum se organizează și se trec normele din cadrul concursului, cerîndu-ne totodată și unele îndrumări. Deocamdată azi ne vom ocupa de felul cum ne putem trece normele la flotări și cățărări.

Prin flotări se înțelege îndoirea brațelor pînă la atingerea ușoară a solului cu pieptul și revenire. Poziția de plecare va fi din sprijin culcat, sprijinit pe miini și vîrful picioarelor, brațele și corpul, întinse. În tot timpul îndoirii și întinderii brațelor corpul rămîne perfect întins.

Cățărări. Exercițiul se execută cu ajutorul brațelor și picioarelor pe prăjină sau pe frînghie. Frînghia poate fi plasată în sala de gimnastică sau în alt loc (portic de gimnastică, copac etc.).

Un lucru important de care trebuie să țineți seama este ca înaintea probelor să efectuați încălzirea organismului, care se va face în felul următor : cu 30 de minute înainte de a începe concursul veți face o ușoară alergare într-un ritm lent, timp de 6-7 minute, exerciții de respirație, apoi exerciții de gimnastică, punîndu-se accent pe săltări de brațe, arcuiri și îndoiri de trunchi, fandări de picioare și sărituri ca mingea. Încălzirea va dura circa 20 de minute și se va încheia din nou cu o ușoară alergare de 1-2 minute și cu mers liniștitor.

În numerele noastre viitoare „Scînteia pionierului" va da și alte indicații pentru celelalte probe prevăzute în regulamentul concursului.

NICOLAE CRAINIC
profesor

Primele victorii

La sfîrșitul săptămînii trecute, pe stadionul Tineretului din Capitală peste 160 de pionieri și școlari de la Școala de 8 ani nr. 7 și-au măsurat forțele pe pistele de atletism, la groapa de sărituri în lungime și la sectorul de aruncat, în prima etapă din cadrul „Cupei orașului București“.

Întrecerile au fost deschise de cei din clasele a VI-a A și a VI-a B. Cea mai pasionantă întrecere disputată a fost însă proba de 60 m plat fete. Pe locul I s-au clasat cu același timp două concurente : Boșilcă Victoria (10,3 sec.) și Mirea Maria (10,3 sec.).

Dintre băieți s-au remarcat la această probă Pătrașcu Cornel (10,1 sec.) și Stanciu Șerban (10,2 sec.).

La săritura în lungime concurenții din clasele a VII-a A și a VII-a B reușesc să sară cu destulă ușurință. Mulți dintre ei înregistrează rezultate frumoase. Panglica de oțel gradată s-a desfășurat pînă la 3,80 m la săritura pionierului Stănică Dumitru. Colega lui Costache Aurelia, reușește la a treia încercare să sară 3,60 m.

Viu disputate au fost și întrecerile de la sectorul de greutate. Am remarcat aci aruncarea lui Bobei Emil (7 m) și a pionierei Ion Florica (5,70 m).

Nu uitați, dragi copii, că pentru etapa raională se califică primul clasat în etapa I (pe clasă și școală) pe fiecare an de studiu, iar pentru finalele pe Capitală, care vor avea loc la 10 noiembrie la atletism, va participa primul clasat pe fiecare an de studiu în etapa raională. La aceste întreceri pot participa numai elevi și eleve nelegitimați la nici un club sportiv.

NICOLAE BULGARU

Și acum, finalele !

La 26 octombrie au început, la București și Constanța, turneele finale, masculin și feminin, ale campionatelor europene de volei — ediția 1963.

În turneul feminin s-au calificat echipele : U.R.S.S., R.P. Bulgaria, R.P. Romînă, R.S.F. Iugoslavia, R.P. Polonă, R.D. Germană, R.S. Cehoslovacă și R.P. Ungară. În cel masculin cele 8 finaliste sînt : R. P. Ungară, R. S. Cehoslovacă, U.R.S.S., R.P. Polonă, R.S.F. Iugoslavia, R. P. Romînă, R. P. Bulgaria și Franța.

Meciurile din serii, deși au desemnat drept finaliste echipele favorite, n-au fost lipsite totuși de rezultate surprize. Înfrîngerile echipelor U.R.S.S. și R.S. Cehoslovace, campioana și respectiv vicecampioana lumii la ultimel „mondiale“ de la Moscova, în fața formațiilor R.D. Germane și R.P. Ungare, se numără, desigur, printre acestea.

Voleibaliștii romîni „au pășit cu dreptul“ la ediția acestor campionate europene înregistrînd pînă duminică 27 octombrie, 3 victorii consecutive în meciurile din serie.

Formația masculină, mai ales, s-a dovedit bine pregătită și se pare că la această ediție a campionatelor europene șansele ei de a cuceri un loc fruntaș sînt mai mari ca oricînd.

Jocurile din cadrul campionatelor au fost spectaculoase, pasionante în evoluția scorului, viu aplaudate în repetate rînduri.

Cei mai admirați „protagoniști“ : Rîjova (U.R.S.S.), Rutkovsky (R.P. Polonă), Drăgan (R.P.R.), Paulus (R. S. Cehoslovacă), Cesnokov (U.R.S.S.). Și acum să așteptăm rezultatul finalelor.

MARIUS POP

PRESTIGIUL clasei

Scenetă de CAMIL ȘERBAN

PERSONAJE :
Valentin, Dan, Viorica, Aurel, Mircea, Traian, Tudorică, Virgil, Ionel
elevi în clasa a VI-a

Valentin (în fața cortinei) : Bună ziua, prieteni. Mă numesc Florescu Valentin, sînt elev în clasa a VI-a B și unul dintre eroii întîmplării pe care vreau să v-o povestesc. Era în prima zi de școală **(cortina se ridică — scena fără decor)** aici, în curte... Puștii făceau o larmă grozavă, țipau, se jucau, alergau... Pe noi însă nu ne interesează acum toți copiii și eu cred că e mai bine să-i chemăm aici, pe scenă, numai pe aceia de care avem neapărată nevoie. Pe Viorica, pe Dan **(intră — își dau mîna)** și pe Aurel, supranumit „Bombiță"...

Aurel (intră agitat) : Băieți, o bombă !

Viorica : Bună ziua, căciulă. Uiți că nu ne-am văzut de trei luni ?

Aurel : Da... adevărat... Ei, noroc !

Dan : Zi-i Bombiță și gata !

Viorica : Hai, dă-i drumul, spune !

Aurel : Mircea ! **(Ceilalți se privesc mirați — repetă rar) :** Mircea !

Dan : După cîte știu eu în clasa noastră nu s-a semnalat nici un Mircea !

Aurel : Tocmai. Se va semnala de azi înainte.

Valentin : Ei și ?

Aurel: E vorba de Spătaru Mircea, care a fost anul trecut în clasa a V-a A. Foștii lui colegi răsuflă ușurați că au scăpat de el.

Dan : De ce ?

Aurel : Cînd ia un șapte e zi mare. De obicei se hrănește cu șase, dar se dă în vînt după cinci.

Viorica : De unde știi ?

Aurel: De la Oprescu Traian. Nici n-am intrat bine în curte și s-a și repezit la mine : „Vi l-am pasat pe Spătaru Mircea „zice", să-l stăpîniți sănătoși !"

Dan : Vă dați seama ce înseamnă unul ca ăsta pentru prestigiul clasei noastre ?

Viorica : N-are ce căuta la noi !

Aurel : Absolut de aceeași părere. Trebuie să discutăm, să vedem... Ssst ! Eroul în persoană se apropie de noi ! **(Intră Mircea).**

Dan : El e... Mircea ?

Mircea (se înclină ironic) : Da'mpărate !... dar Spătaru Mircea onorat că poate saluta pe iluștrii reprezentanți ai celei mai ilustre clase... **(răspunsuri reci).**

Valentin (îi dă prietenește mîna) : Bună-dimineața... Valentin... E adevărat că ai fost mutat la noi ?

Mircea : Vai, da !

Valentin : Îți pare rău ?

Mircea : Mie ? Nu, mă gîndeam la domniile voastre. Dac-aș fi poet aș spune că se va ivi o pată neagră peste albul imaculat al unui prestigiu cucerit cu atîta trudă...

Viorica : Aici te înșeli poete... Albul prestigiului pe care vrei să-l iei peste picior va rămîne în orice caz... alb !

Dan : Și cu orice preț !

Mircea : Aha... Atunci, căutați o poziție favorabilă, șutați și trimiteți mingea pe terenul de unde a plecat !

Valentin : Nu, Mircea, ai înțeles greșit...

Mircea : Am înțeles foarte bine... A VI-a B, sau Y, mie mi-e tot una !

Dan : Nu cred. Nătăfleții de la A te-au lăsat să strîngi o colecție de note... ce să mai vorbim...

Aurel : Dar la noi n-o să-ți meargă. E clasă de prestigiu, cred că ai auzit și tu !

Mircea : Cum să nu... Dar nu v-ați plictisit ? Tot prestigiu, tot prestigiu... Trebuie să mai căutați și altceva. Lasă că mă gîndesc și eu, poate vă dau o idee... Cu plecăciune ! **(Iese înclinîndu-se ironic).**

Aurel : Ăsta trebuie scuturat în primul rînd la capitolul disciplină !

Valentin : În orice caz, e băiat isteț !

Dan : Dar leneș. Așa că trebuie să vorbim chiar astăzi...

Valentin : Ce să vorbim ?

Dan : Auzi la el ! Să fie mutat înapoi !

Valentin : Nu sînt de aceeași părere.

Viorica : Foarte frumos, Valentine și mai ales colegial !

Valentin : Ce vi se pare necolegial ?

Aurel : Să încurajezi un asemenea element care vrea să păteze prestigiul clasei noastre !

Valentin : Nu te aprinde, Bombiță, că faci explozie !

Aurel : Fac, sigur că fac, pentru că mie nu-mi plac derbedeii !

Valentin : De unde știi tu că Mircea e derbedeu ?

Aurel : Dar îl cunoaște bine Traian... Au fost colegi și sînt vecini de bloc...

Viorica : Mergem ?

Aurel : Chiar acum !

Valentin : Eu nu merg și vă rog și pe voi să renunțați !

Viorica : Asta se numește încăpățînare !

Dan : Nici nu mi-aș fi închipuit că prestigiul clasei noastre te interesează atît de puțin !

Valentin : Nu vă dați seama că încercînd să-l îndepărtați pe Mircea ați distrus tot prestigiul ? Fără să mai vorbim de jignirea pe care i-am aduce-o...

Viorica : E vina lui !

Valentin : Nu sînt chiar atît de convins... **(se face întuneric — apoi e luminat doar Valentin în fața cortinei).** Dacă m-ar fi întrebat de ce nu sînt convins n-aș fi știut ce să le răspund... Simțeam doar că e ceva curios în toată povestea asta... În aceeași zi, înainte de a pleca spre casă l-am așteptat pe Mircea Spătaru... **(Se face lumină, apare Mircea).** Spune-mi, Mircea... ce faci după masă ?

Mircea (arțăgos) : Bat mingea pe maidane ! Și tu, dacă n-ai ce face după masă, du-te la cinema, joacă ping-pong, plimbă-te, dar pe mine lasă-mă în pace ! Auzi ? **(Se face întuneric — apare în reflector Valentin, în fața cortinei).**

Valentin : Nu vi se pare și vouă că băiatul ăsta ascunde ceva ? Toată purtarea lui seamănă cu o haină croită pe altă măsură și pe care el se silește s-o îmbrace... Mă întreb însă ce-o fi vrînd să acopere cu haina asta ? **(Se ridică cortina — în scenă Viorica și Dan).**

Viorica : Nimic !

Dan : Îi place să facă pe grozavul.

Valentin : Așa credeam și eu. Azi dimineață însă, m-am întîlnit cu Stoica Irinel de la A. Știți ce mi-a spus ? Că Mircea și Traian au fost anul trecut cei mai buni prieteni !

Ceilalți : Prieteni ? Mircea și Traian ?

Dan : Măi, măi... se schimbă lucrurile...

Viorica : Atunci de ce s-a bucurat Traian de mutarea lui Mircea ?

Aurel : Acum îmi dau eu seama...

Ceilalți : Ce ? Ce-i, Bombiță ?

Aurel : Ieri după masă treceam din întîmplare prin spatele blocurilor noi. Se juca un fotbal grozav și cine credeți voi că era în poarta uneia dintre echipe ? Mircea !

Valentin : De asta îmi spunea el că bate mingea pe maidane !

Viorica : Mare descoperire !

Aurel : Ție puțin îți pasă, dar noi am rezolvat problema portarului ; pentru că Mircea apără formidabil ! Mă pricep... Dar nu asta voiam să spun. Dacă Mircea e un portar atît de bun, de ce n-a apărat el anul trecut în poarta celor de la A ?

Viorica : Poate că nu l-au luat în echipă din cauza purtării lui.

Dan : S-ar putea... Nu vedeți cum le rezolvă pe toate ăștia de la A ? Decît să-l ajute pe Mircea, ni l-au pasat nouă.

Valentin : Tu crezi că un elev se pasează ca o minge ? Trebuie să fi existat un motiv serios pentru mutarea lui...

Dan : Sînt cîteva lucruri care trebuie lămurite... Primul : de ce ascunde Traian faptul că au fost prieteni și de ce l-a bucurat pe el mutarea lui Mircea ?

Viorica : Al doilea : de ce a fost mutat Mircea în clasa noastră ?

Valentin : Și al treilea : de ce n-a jucat Mircea anul trecut în echipa clasei lor ?

Dan : La întrebări văd că ne pricepem de minune, să vedem ce facem cu răspunsurile... **(întuneric — Valentin în reflector).**

Valentin : Iată cum am procedat ca să aflăm răspunsurile... **(se face lumină — Valentin trece în stînga — din dreapta intră Aurel și Tudorică).**

Aurel : Cum ați putut voi anul trecut să nu-l folosiți pe Mircea ? Păi tu știi ce portar e ăsta ?

Tudorică : Pentru că în ziua meciului nu s-a prezentat. Din cauza asta l-am și scos... **(ies prin stînga — din dreapta intră Dan și Virgil).**

Dan : Și n-ați aflat de ce n-a venit la meci ? Poate că i s-a întîmplat ceva...

Virgil : Da'de unde. Mi-a spus mie Traian că l-au văzut băieții din blocul lor la cinema. Acuma spune și tu, se face una ca asta ? În ziua meciului ? **(Ies prin stînga — din dreapta apare Ionel. Valentin intră în joc).**

Ionel : Nu, Valentine, la începutul anului trecut Mircea nu învăța rău de loc !

Valentin : Și cînd s-a schimbat ?

Ionel : După ce a fost scos din echipă, atunci...

Valentin : Și nu l-ați ajutat să se îndrepte ?

Ionel : Dar n-a rămas nici corigent, nici repetent !

Valentin : Da... din moment ce-a reușit să se strecoare cu 5 și cu 6 nu merita să vă bateți capul, nu-i așa ?

Ionel : Cînd i se atrăgea atenția știi ce răspundea ? „Ajunge un singur elev strălucit. Există aici Oprescu Traian, nu este el mîndria clasei ?"

(Întuneric — la lumină se află în scenă Dan și Aurel).

Aurel : Mie mi se pare foarte ciudată purtarea lui Mircea cînd a fost eliminat din echipă.

Dan : Se știe băiatul cu musca pe căciulă...

Aurel : N-ai suflet de fotbalist, băiatule. Meciul de anul trecut era pentru Mircea prima ocazie de a face o demonstrație a talentului său. Era primul meci între clase ! Un fotbalist nu lasă meciul nici pentru zece ecrane panoramice. Și atunci mă întreb : de ce n-a jucat Mircea ? **(Întuneric — la lumină, în scenă Mircea și Aurel).**

Mircea : Asta mă privește numai pe mine, Bombiță, pricepi ?

Aurel : Pricep... dar hai să vorbim așa... ca de la fotbalist la fotbalist.

Mircea : Inutil ! Mie îmi place să joc numai acolo unde m-ai văzut și tu ieri... ții minte...

Aurel : Tocmai pentru că te-am văzut vreau să-mi spui tu de ce n-ai jucat anul trecut ? Cum ai putut să lași un meci pentru un film ?

Mircea : Film ? Am lăsat eu meciul pentru un film ?

Aurel : Așa spune Traian...

Mircea : A ! Așa spune Traian... Și toată lumea îl crede, se înțelege... nu este el „cel mai bun băiat din clasă ?"

Aurel : O fi, dar eu nu-l cred !

Mircea : Atunci de ce mă mai întrebi ?

Aurel : Pentru că vreau să știu două lucruri : de ce Traian ne minte și de ce tu nu ne spui adevărul ?

Mircea : Bombiță, dragă, dacă mi-aș fi închipuit că te pasionează asemenea probleme... nici nu mai ceream să fiu mutat la voi.

Aurel : Cum ai spus ? Tu ai cerut să fii mutat la noi ? De ce ?

Mircea : N-ai decît s-o afli singur, dacă ești curios ! **(Întuneric — la lumină, în scenă Valentin, Viorica, Dan, Aurel).**

Valentin : Așadar, el a vrut să vină la noi !

Dan : Cum rămîne atunci cu „pasatul" de care vorbea Traian ?

Viorica : Nu-ți dai seama că Traian ne-a mințit ?

Aurel : Și nu o singură dată.

Valentin : Propun să trecem la un atac direct : trebuie să stăm de vorbă cu Traian ! **(Întuneric — la lumină aceiași, și Traian).**

Traian : Spun ce vreau și ce nu vreau, nu spun. Ce vă privește pe voi ?

Valentin : Ne privește pentru că Mircea e acum colegul nostru și vrem să-l ajutăm.

Aurel : Să-l facem să simtă că a VI-a B e clasa lui !

Dan : Din care să nu mai vrea să plece !

Viorica : Și în care să ajungă fruntaș !

Traian : Cine ? Mircea Spătaru ?... Hm ! Ați vrut să știți de ce nu v-am spus totul... Uite am să vă spun acum. Anul trecut aveam în colecție o marcă foarte frumoasă și pe care Mircea ținea grozav s-o aibă... Mi-a propus fel de fel de schimburi, dar n-am vrut s-o dau. Și atunci mi-a luat-o !

Ceilalți : Cine ? Mircea ? Cînd ?

Traian : Anul trecut, înainte de meci, am trecut pe la el. Ne-am mai uitat prin clasoare și cînd am ajuns acasă am văzut că lipsea...

Valentin : Și Mircea a recunoscut ?

Traian : Tu crezi că e prost ?

Dan : Și la voi în clasă nu s-a discutat nimic ?

Traian : Ba da... și de rușine a cerut să fie mutat din bancă. Ei, Bombiță, îl mai iei pe Mircea în echipă ?

Aurel : Asta nu e treaba ta !

Traian : Lasă, știu eu bine că o să joace... dar tot n-am nici o grijă... Și așa, vă batem la zero ! **(Întuneric — la lumină, aceiași fără Traian).**

Viorica : Vă dați seama că acum se explică totul ? Și neprezentarea lui Mircea la meci, și atitudinea în fața colegilor, și cererea de a fi mutat din bancă și din clasă...

Dan : Nu așa cum am bănuit noi la început, dar se explică !

Valentin : Voi credeți deci că Mircea i-a luat timbrul ?

Aurel : Eu nu cred una ca asta !

Dan : Pentru că vrei să-l menții pe Mircea în echipă.

Aurel : Mircea rămîne în echipă în orice caz !

Valentin : Doar n-o să repetăm greșeala celor de la A. Mircea este acum colegul nostru și trebuie să fie în echipă.

Dan : Mai bine pierdem meciul.

Aurel : Acum nu e vorba de meci, nu pricepi ? E vorba de Mircea ! **(Întuneric — Valentin singur în reflector).**

Valentin : Țineți minte ce-i spusese Traian lui Bombiță ? Că ne bat la zero, că n-are nici o grijă... Eu crezusem că se laudă, dar nu era așa. Traian își făcuse un plan... **(În scenă, Mircea învață la o masă — intră Traian).**

Traian : Bună ziua, Mircea.

Mircea : Traian ? **(Caută din ochi un scaun).**

Traian : Nu, n-am să stau mult... Am venit doar așa... ca să-ți spun cîte ceva despre noii tăi prieteni... Sînt disperați că le-ai turtit prestigiul.

Mircea : Dacă am fi pe un teren neutru cred că ți-aș turti eu ție nasul. ...Asta e tot ce-ai vrut să-mi spui ?

Traian : Nu te grăbi, că n-am terminat... Știi ce au de gînd să facă ? Să te paseze la C ! **(Rîde).** Auzi ? **(Gest).** Să te paseze... Ca pe o minge !

Mircea (aparte) : Ce te-aș mai „pasa" eu dacă n-am fi la mine acasă !

Traian : Tu... faci ce vrei, eu ți-am spus așa... ca să știi... Dar dacă aș fi în locul tău, eu nu m-aș lăsa.

Mircea : Serios ? Și ce-ai face, mă rog, tu, dacă ai fi în locul meu... Poate îmi dai o idee că ești doldora de idei, tu !

Traian : Ar trebui să-i înveți minte, să le faci praf prestigiul ăsta pe care-l tot vîntură pe la nasul nostru...

Mircea : Și cam în ce fel vezi tu desfășurîndu-se „operația" asta ?

Traian : Simplu. N-ai să fii tu în poartă ? Trebuie să-i facem să piardă meciul, înțelegi ?

Mircea : Mărturisesc cinstit că nu înțeleg... Poate vrei să-mi „traduci" și mie...

Traian : E simplu. Înscriu eu vreo... trei sau patru goluri... și gata !

Mircea : Aha... Înscrii tu... și gata ! Vorba ta : simplu !

Traian : Și imediat după meci îți cer scuze !

Mircea : Scuze ?

Traian : Da... știi... pentru povestea aia de anul trecut, povestea cu timbrul... Să zicem că l-am găsit, înțelegi... se pierduse și l-am găsit ! Parcă știe cineva dacă l-am găsit sau nu !

Mircea : Sigur... de unde să știe ? Care va să zică, tu vrei să facem un schimb : eu te las să înscrii și tu mă faci la loc... băiat bun !

Traian : Și unde mai pui că-ți cer scuze, mă fac de rușine... Ei ? E-n regulă ? **(Întuneric — la lumină scena goală — intră Aurel și Valentin, iar din partea opusă Mircea).**

Mircea : Bine că vă întîlnesc ! Știți... m-am gîndit... O să vin mîine să joc în echipă... **(Întuneric — la lumină singur în scenă Valentin).**

Valentin : A fost un meci formidabil... și Mircea a apărat... Ce să mai lungim vorba, i-am bătut cu 3 la zero. Imediat după meci ne-am adunat cu toții aici, în cabină... Erau și de la ei și de la noi. **(Încep să intre în scenă, ca după meci, Aurel, Mircea, Ionel, Virgil, Traian și, dacă există posibilități, încă vreo 6—7 elevi, care se vor grupa unii pe lîngă Traian, alții lîngă Valentin).**

Mircea (ostentativ) : Ei, Bombiță, ce facem ? Mă pasați ori nu mă mai pasați ?

Valentin : Să ne mai gîndim... să vedem...

Aurel : Roagă pe cineva să pună o vorbă bună pentru tine !

Mircea : Auzi, Traiane... poate că pui tu o vorbă bună pentru mine !

Aurel : Chiar așa. Tu îl cunoști bine pe Mircea, ați fost prieteni... Hai, curaj, Traiane, curaj...

Valentin : Poate că nu are nimic de spus !

Traian : Ia mai lăsați-mă în pace !

Aurel : Noi o să te lăsăm, dar n-o să te mai lase (gest) colegii tăi ! **(Mișcare în grupul celălalt).**

Mircea : Să vă explic eu...

Valentin : Nu, Mircea. Tu ne-ai explicat nouă și ai explicat cel mai bine acolo, pe teren. Am să le spun eu. **(Grupurile se apropie).** În locul meu ar fi trebuit să vorbească acum Traian.

Voci : Traian ? Cum ? De ce ?

Valentin : Ca să ne spună că timbrul care i-a dispărut anul trecut din clasor, vă aduceți aminte... s-a găsit. Că își retrage acuzația pe care a adus-o colegului și prietenului său Spătaru Mircea, că-i pare rău, foarte rău.

Virgil : Adevărat ?

Ionel : De ce n-ai spus nimic, Traiane ?

Valentin : În primul rînd, pentru că nu e adevărat. Nu și-a găsit timbrul. În al doilea rînd pentru că Mircea, în loc să încaseze astăzi 3 sau 4 goluri, așa cum i-a propus Traian în schimbul acestei recunoașteri, n-a lăsat să treacă nici unul.

Mircea : Dacă Traian v-ar fi spus că și-a găsit timbrul... l-ați fi crezut... l-ați crezut și anul trecut... Pe mine nu știu dacă o să mă credeți sau nu, dar eu n-am putut să las goluri... n-am putut !

Valentin : Cum să nu te credem !

Aurel : Te-am crezut înaintea meciului !

Valentin : Te-am crezut din clipa în care ai cerut să intri în echipă.

Virgil : E adevărat, Traiane ? I-ai cerut să te lase să înscrii ?

Ionel : Ai făcut una ca asta ?

Aurel : Vă mirați ? Înseamnă că nu vă cunoașteți colegul !

Valentin : Așa cum nu-l cunoașteți nici pe Mircea !

Aurel : Nu v-ați apropiat de el și nu l-ați ajutat să-și îndrepte notele !

Valentin : Dar nici notele lui Traian nu le-ați cercetat !

Aurel : Ați fi aflat cu surprindere că pentru fiecare 9 și pentru fiecare 10 Traian pretinde acasă cîte o... răsplată.

Valentin : Una e să înveți ca să-ți faci datoria și alta e să vînezi notele ca să le „fructifici" acasă !

Aurel : Acum pricepeți ce i-a cerut Traian lui Mircea ? „Tu îmi dai 8 goluri, eu îți dau certificat de bună purtare".

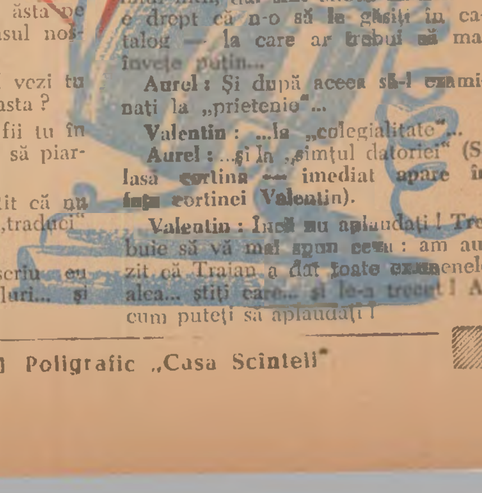
Valentin : O fi luat Traian premiul întîi, dar sînt cîteva materii — e drept că n-o să le găsiți în catalog — la care ar trebui să mai învețe puțin...

Aurel : Și după aceea să-l examinați la „prietenie"...

Valentin : ...la „colegialitate"...

Aurel : ...și la „simțul datoriei" **(Se lasă cortina — imediat apare în fața cortinei Valentin).**

Valentin : Încă nu aplaudați ! Trebuie să vă mai spun ceva : am auzit că Traian a dat toate examenele alea... știți care... și le-a trecut ! Acum puteți să aplaudați !

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA : București Piața „Scînteii" telefon 17.60.10, 17.60.20 ; Tiparul : Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii"